

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 108/2023
02.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Јелене Ивановић и Иване Рађеновић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., кога заступа као пуномоћник Ненад Ромчев, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 10 У 27320/22 од 09.02.2023. године, у предмету враћања имовине, у нејавној седници већа одржаној дана 02.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева је предложио преиспитивање пресуде Управног суда 10 У 27320/22 од 09.02.2023. године, којом је, ставом првим диспозитива, одбијена његова тужба поднета против решења Министарства финансије Републике Србије број 46-00-01160/2018-13 од 16.05.2022. године, а ставом другим диспозитива, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора. Решењем Министарства финансија Републике Србије број 46-00-01160/2018-13 од 16.05.2022. године, поништено је делимично првостепено решење Агенције за реституцију, Подручна јединица Крагујевац број 46-006968/2014 од 18.08.2020. године, којим се, тачком један диспозитива, усваја захтев, враћа одузета имовина и утврђује право својине тужиоцу, као законском наследнику бившег власника, са уделом 1/1 на непокретној имовини ближе описаној у алинеји 1.1. ове тачке диспозитива; тачком два диспозитива, утврђено је да Удружење пензионера Шабац има право да, након доношења решења о враћању непокретности, као купац користи предметну непокретност за своју делатност у периоду који је потребан за прилагођавање његовог пословања, али не дуже од три године од извршности решења о враћању имовине; тачком три диспозитива, одређено је да ће се права и обавезе корисника реституције и Удружења пензионера Шабац, након доношења решења, уредити уговором, а у случају да се уговор не закључи у року од три месеца од дана извршности решења о враћању имовине, свака странка може захтевати да суд својом одлуком уреди њихов однос: на основу овог решења, а по његовој правноснажности и на основу налаза и мишљења и допуне налаза и мишљења вештака од 12.02.2020. године и 17.07.2020. године, а који су саставни делови решења, надлежни орган за упис права на непокретностима извршиће упис права својине на непокретностима наведеним у тачки један диспозитива; тачком четири диспозитива, наложено је органу за упис права на

непокретностима да, на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима наведеним у тачки један диспозитива; према тачки пет диспозитива, враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, односно јединица локалне самоуправе има право прече куповине приликом првог отуђења, а према тачки шест диспозитива, о преосталом делу захтева за враћање имовине, односно обештећење, одлучиће се накнадно, посебним решењем, када буду испуњени законски услови.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду (сада Врховном суду) захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде и навода захтева произлази да је пре доношења побијане пресуде вођен управни поступак у коме је подносилац овог захтева изјавио жалбу против решења првостепеног органа, о којој је одлучено оспореним решењем, чија законитост је оцењена побијаном пресудом Управног суда, због чега нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд (сада Врховни суд) одбацити решењем.

Са изнетих разлога, налазећи да је поднети захтев недозвољен Врховни суд је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 02.06.2023. године, Узп 108/2023

Записничар,
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија,
Гордана Џакула,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић